

सहस्रं साधको निवर्त्तं सर्वसिद्धिपरायणः ।
 पुरश्चरणमेतद्वि तन्त्रे तन्त्रे निरूपितम् ॥
 संक्रान्त्यादिषु सर्वेषु विषुवादिषु पार्ष्णिती । ।
 संक्रान्त्यनुसारेणैव वर्द्धयेच्च सहस्रकम् ॥
 पूर्वमुखो जपेन्मन्त्रं धनार्थो सर्वदा प्रिये । ।
 शत्रुनाशाय सततं दक्षिणाभिमुखो जपेत् ॥”
 इति स्तत्रे तन्त्रे हरिगौरीसंवादे रहस्यपुर-
 चरणविधिः ॥ * ॥) अत्र आगमकल्पद्रुमोक्त-
 क्रमैश्च तच्छब्दे द्रष्टव्यम् । हरिभक्तिविलासीय-
 पुरश्चरणकुतुम्बस्य सप्तदशविलासे दर्शनीयम् ॥
 पुरश्चरः, पुं, (पुरश्चरति क्वाद्यतीति । कृद् + अच् ।
 यद्वा, पुरोऽयत्तश्चरः पञ्चायस्य ।) लृणविशेषः ।
 उल्लु इति भाषा । तत्पर्यायः । दर्मः २ शत्रुः ३
 सौमपत्रः ४ परातुप्रियः ५ । इति शब्द-
 चन्द्रिका ॥

पुरस्कारः, पुं, (पुरस्कारमिति + पुरस् + क्त +
 भावे ञच् ।) पुरस्क्रिया । अभिश्रापः । अरि-
 गृहणम् । अग्रकरणम् । (पुरः क्रियतेऽनेनेति ।)
 पूजनम् । (“तस्य बहुमानपुरस्कारं कृत्वा ।”
 इति हितोपदेशः ॥) स्त्रीकारः । सेकः । इति
 पुरस्कृतशब्दार्थदर्शनात् ॥

पुरस्कृतः, त्रि, (पुरः क्रियते स्मिति । पुरस् + क्त +
 क्तः ।) अभिश्रापः । अरिगृहणः । अग्रकृतः ।
 पूजितः । इति मेदिनी । ते, २१३ ॥ स्त्रीकृतः ।
 सिक्तः । इति हेमचन्द्रः ॥

पुरस्तात्, अ, (पूर्वस्मिन् पूर्वस्थां पूर्वस्तात्
 पूर्वस्थाः वा पूर्वः पूर्वा वेति । पूर्व +
 “दिकृशब्देभ्यः सप्तमीपञ्चमीप्रथमाभ्यो दिग्-
 देशकालेभ्यस्तातिः ।” ५ । ३ । २७ । इति
 अस्तातिः । “अस्ताति च ।” ५ । ३ । ४० ।
 इति पूर्वस्य पुरादेशः ।) प्राचां दिशि । यथा,
 पुरस्तात् सूर्य उदेति । प्रथमे काले । यथा,
 पुरस्ताद्भुक्ते । पुरार्थे । अतीति । यथा, पुर-
 स्तात्प्रभूत् । अग्रतः अग्रे देशे । यथा,
 पुरस्तादायाति । इत्यमरभरतौ ॥ (यथा च
 रघौ । २ । ४४ ।

“मान्यः स मे स्थावरजङ्गमानां
 सर्गस्थितिप्रत्यवहारहेतुः ।
 गुरोरपीदं धनमाहितान्मे-
 नं प्रयत् पुरस्तादनुपेक्षणीयम् ॥”

पुरा, अ, (पुरति अग्रे गच्छतीति । पुर + बाहु-
 लकात् का ।) प्रवन्धः । वाक्यरचना पुराणादिः ।
 यथा, पुराविदः । चिरम् । चिरन्तनम् । पुराण-
 मिदर्थान्तरम् । अतीतम् । भूतम् । चिरातीत-
 मिदिकम् । यथा इतिहासः पुराट्टमिति
 केचित् ॥ निकटः । सन्निकृतः । आगामिकम् ।
 अनागतम् । निकटागामिकः । भविष्यद्वाच्यः ।
 इति केचित् ॥ इत्यमरभरतौ । भौरुः । इति
 शब्दरत्नावली । (प्राक् । इति हेमचन्द्रः ।
 ६ । १७१ ॥ यथा, पञ्चदश्याम् । २ । १४ ।
 “इदं सर्वं पुरा स्मृतेरेकेवाहितौयकम् ।
 सदेवासीन्नामरूपे नास्तामित्यादिर्वचः ॥”

पुरा, स्त्री, (पुरतीति । पुर + क + टाप् ।) पूर्व-
 दिक् । सुगन्धिद्रव्यविशेषः । तत्पर्यायः । गन्ध-
 वती २ दिव्या ३ गन्धाटा ४ गन्धमादिनी ५
 सुरभिः ६ भूरिगन्धा ७ कुटी ८ गन्धकुटी ९ ।
 अस्या गुणाः । तिक्तत्वम् । कटुत्वम् । शीत-
 लम् । कषायत्वम् । कफपित्तश्यासास्रविष-
 दाहार्तिभ्रमम्हृच्छीटघानाशित्वञ्च । इति राज-
 निर्घण्टः ॥

पुराकृतं, त्रि, (पुरा पूर्वम् पूर्वस्मिन् काले वा
 कृतम् ।) प्रारम्भकर्म । पूर्वकालकृतपुण्यादि ।
 यथा,—

“अकाले दर्शनं विद्योर्हन्ति पुराणं पुराकृतम् ॥”
 इति स्मृतिः ॥

पुराणं, स्त्री, (पुरा भवमिति । पुरा + “सायं-
 चिरं प्राक्के प्रगेऽथयेभ्यष्टासुलौ तुट् च ।” ४ । ३ ।
 २३ । इति व्युः । “पूर्वकालेकसर्वं नरतुपुराणनव-
 केवलाः समानाधिकरणेन ।” २ । १ । ४६ । इति
 निपातनात् तुङ्भावः । यद्वा, “पुराणप्रोक्तेषु
 ब्राह्मणकल्पेषु ।” ४ । ३ । १०५ । इति निपा-
 तितः । यद्वा, पुरा नीयते इति । नी + ङ ।
 णत्वञ्च ।) व्यासादिमुनिप्रणीतवेदार्थवर्णित-
 पञ्चलक्षणांनितशास्त्रम् । तत्पर्यायः । पञ्चलक्ष-
 णम् २ । इत्यमरः । १ । ६ । ५ ॥ पञ्चलक्षणानि
 यथा, सर्गः १ प्रतिसर्गः २ वंशः ३ मन्वन्तरम् ४
 वंशानुचरितम् ५ ॥ महापुराणस्य दश लक्ष-
 णानि । यथा, सर्गः १ विसर्गः २ वृत्तिः ३ रक्षा ४
 मन्वन्तरम् ५ वंशः ६ वंशानुचरितम् ७ संस्था
 ८ हेतुः ९ अपाश्रयः १० ॥ अथाष्टदशमहा-
 पुराणानि तेषां श्लोकसंख्यानि च तथा । ब्राह्मं
 दशसहस्रम् १ पाद्मं पञ्चपञ्चाशत्सहस्रम् २
 वैष्णवं त्रयोविंशतिसहस्रम् ३ शैवं चतुर्विंशति-
 सहस्रम् ४ भागवतम् अष्टादशसहस्रम् ५ नार-
 दीयं पञ्चविंशतिसहस्रम् ६ मार्कण्डेयं नवसह-
 स्रम् ७ आश्वमेयं चतुःशताधिकपञ्चदशसहस्रम्
 ८ भविष्यं पञ्चशताधिकचतुर्दशसहस्रम् ९
 ब्रह्मवैवर्तम् अष्टादशसहस्रम् १० लैङ्गं एका-
 दशसहस्रम् ११ वाराहं चतुर्विंशतिसहस्रम्
 १२ स्कान्दं शताधिकैकाश्रीतिसहस्रम् १३
 वामनं दशसहस्रम् १४ कौर्मं सप्तदशसहस्रम्
 १५ मातस्यं चतुर्दशसहस्रम् १६ गारुडं जन-
 विंशतिसहस्रम् १७ ब्रह्माण्डं द्वादशसहस्रम् १८ ।
 सप्तदायेन चतुर्लक्षश्लोकाः । इति श्रीभागवतीय-
 द्वादशस्कन्धः । (अपि च देवीभागवते १ स्कन्धे
 ३ अध्याये तथा मत्स्यपुराणी ५३ अध्याये
 एतद्विवरणं द्रष्टव्यम् ।) अपि च ।

सूत उवाच ।

“विस्ताराणि पुराणानि चैतिहासञ्च शौनक ! ।
 संहितां पञ्चरात्राणि कथयामि यथागमम् ॥
 सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वन्तराणि च ।
 वंशानुचरितं विप्र ! पुराणं पञ्चलक्षणम् ॥
 एतदुपपुराणानां लक्षणञ्च विदुर्बुधाः ।
 महताश्च पुराणानां लक्षणं कथयामि ते ॥”

स्मृतिश्चापि विस्मृतिश्च स्थितिस्तिहासपालनम् ॥
 कर्मणां वासना वाचा मनूनाश्च क्रमेण च ॥
 वर्णनं प्रलयानाञ्च मोक्षस्य च निरूपणम् ॥
 उक्तीर्षनं हररेव देवानाञ्च पृथक् पृथक् ॥
 दशाधिकं लक्षणञ्च महतां परिकीर्तितम् ।
 संख्याञ्च पुराणानां निबोध कथयामि ते ॥
 परं ब्रह्मपुराणञ्च सहस्राणां दशैव च ।
 पञ्चोत्तमश्रुतिसाहस्रं पाद्ममेव प्रकीर्तितम् ॥
 त्रयोविंशतिसाहस्रं वैष्णवञ्च विदुर्बुधाः ।
 चतुर्विंशतिसाहस्रं शैवमेव निरूपितम् ॥
 त्रयोऽष्टादशसहस्रं श्रीमद्भागवतं विदुः ।
 पञ्चविंशतिसाहस्रं नारदीयं प्रकीर्तितम् ॥
 मार्कण्डेयं नवसाहस्रं पुराणं पण्डिता विदुः ।
 चतुःशताधिकं पञ्चदशसाहस्रमेव च ॥
 परमधिपुराणञ्च शचिरं परिकीर्तितम् ।
 चतुर्दशसहस्राणि परं पञ्चशताधिकम् ॥
 पुराणप्रवरश्चैव भविष्यं परिकीर्तितम् ।
 अष्टादशसहस्रञ्च ब्रह्मवैवर्तमीक्षितम् ॥
 सर्वेषाञ्च पुराणानां सारमेव विदुर्बुधाः ।
 एकादशसहस्रञ्च परं लिङ्गपुराणकम् ॥
 चतुर्विंशतिसाहस्रं वाराहं परिकीर्तितम् ।
 एकाश्रीतिसहस्रञ्च परमेव शताधिकम् ॥
 वरं स्कान्दपुराणञ्च सद्भिरैव निरूपितम् ।
 वामनं दशसाहस्रं कौर्मं सप्तदशैव तु ॥
 मातस्यं चतुर्दशं प्रोक्तं पुराणं पण्डितैस्तथा ।
 जनविंशतिसाहस्रं गारुडं परिकीर्तितम् ॥
 परं द्वादशसाहस्रं ब्रह्माण्डं परिकीर्तितम् ।
 एवं पुराणसंख्यानं चतुर्लक्षसुदाहृतम् ॥
 अष्टादशपुराणानामेवमेव विदुर्बुधाः ।
 एवञ्चोपपुराणानामष्टादश प्रकीर्तिताः ॥ * ॥
 इतिहासो भारतश्च वास्वीको काव्यमेव च ।
 पञ्चकं पञ्चरात्राणां कथ्यमाहात्म्यपूर्वकम् ।
 वाशिष्ठं नारदीयञ्च कापिलं गौतमीयकम् ।
 परं सततकुमारीयं पञ्चरात्रञ्च पञ्चकम् ॥
 पञ्चम्यः संहितानाञ्च कथ्यभक्तिसमन्विताः ।
 ब्रह्मणश्च शिवस्यापि प्रह्लादस्य तथैव च ॥
 गौतमस्य कुमारस्य संहिताः परिकीर्तिताः ।
 इति ते कथितं सर्वं क्रमेण च पृथक् पृथक् ॥
 अख्येवं विपुलं शास्त्रं ममापि च यथागमम् ॥”
 इति ब्रह्मवैवर्तं श्रीकण्ठजन्मखण्डे १३२ अः ॥
 पद्मपुराणमते तु ।
 “विस्ताराय तु लोकानां स्वयं नारायणः प्रभुः ।
 व्याकरूपेण कृतवान् पुराणानि महतीतले ॥
 पठनाच्छ्रवणादुद्येषां बृथां पापक्षयो भवेत् ।
 धर्माधर्मपरिज्ञानं सदाचारप्रवर्त्तनम् ॥
 गतिश्च परमा तद्ब्रह्मभोगवति प्रभौ ।
 तानि ते कथयिष्यामि सप्रमाणांनि भूतले ॥” * ॥
 पुराणसंख्यानन्तरमाह ।
 “पुराणानि चतुर्लक्षाण्येतानि धरणीतले ।
 तथा महाभारतञ्च लक्षसंख्यं प्रकीर्तितम् ॥
 पञ्चलक्षमिदं राजन् ! कथितं ब्रह्म केवलम् ।
 वेदः पञ्चमनामैव लोकनिष्कारकः परः ॥